
Brief na het horen van de moord op Dr. Martin Luther King

Originele Engelse versie:

[Letter after hearing of Dr. Martin Luther King, Jr.'s assassination | Plum Village](#)

Thich Nhat Hanh schreef deze brief aan zijn vriend Rafaël (Ray) Gould op de ochtend nadat hij het nieuws van de moord op hun vriend had ontvangen. Ray was een van de directeuren van de Fellowship of Reconciliation (FOR) en het International Committee of Conscience voor Vietnam, waarvan zowel Dr. King als Thich Nhat Hanh lid waren.

4 mei 1968

Lieve Ray,

Ik heb vannacht niet geslapen. Ik heb geprobeerd contact met je op te nemen via Lee bij de FOR, maar de lijn was niet beschikbaar.

Ze hebben Martin Luther King vermoord. Ze hebben ons vermoord.

Ik ben bang dat de wortel van het geweld erg diep in het hart, de geest en de manier van doen van deze maatschappij zit. Ze hebben hem vermoord. Ze hebben mijn hoop gedood. Ik weet niet wat ik moet zeggen.

Dit land is in staat om King voort te brengen, maar kan King niet behouden. Jullie hebben hem en toch hebben jullie hem niet. Het spijt me voor jullie. Voor mij. Voor ons allemaal.

Ik heb voor hem gebeden nadat ik hoorde dat hij vermoord is. En toen zei ik tegen mezelf: "Je hoeft niet voor hem te bidden. Hij heeft het niet nodig. Je moet voor jezelf bidden. We moeten voor onszelf bidden."

Ray, de laatste keer dat ik hem zag was in Genève, op de Pacem in Terris II conferentie. Ik was op een ochtend in zijn kamer aan het ontbijten en discussiëren over de situatie. We hadden roerei, toast en thee. Ik zei tegen hem: "Martin, weet je, de boeren in Vietnam weten wat je hebt gedaan om de arme mensen hier te helpen en de oorlog in Vietnam te stoppen. Ze beschouwen je als een bodhisattva."

Een bodhisattva. Een verlicht wezen dat probeert te werken aan de emancipatie van andere mensen. Hij zei niets, maar ik wist dat hij erg ontroerd was door wat ik zei.

Vanmorgen voel ik me een beetje getroost omdat ik me herinnerde dat ik hem dat verteld heb.

Ray, stuur me de foto waarop jij en ik en hij samen waren. Ik wil de uitdrukking op zijn gezicht weer zien, toen hij me in de zomer van 1966, toen we elkaar in Chicago ontmoetten, vertelde: "Ik voel me gedwongen om er alles aan te doen om deze oorlog te helpen stoppen". Hij maakte zo'n grote indruk op me. Vanmorgen heb ik het idee dat ik het verlies niet kan dragen.

Bel me wanneer je kunt. En laat me weten wat en hoe de FOR zal reageren op dit ondraaglijke verlies.

In broederschap,
Nhat Hanh